

Arrest

nr. 298 768 van 15 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. KAYIMBA KISENGA
Eugène Plaskyalaan 92/6
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 11 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 19 oktober 2021, diende op 8 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 11 september 2017 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Italië (Eurodac).

1.3. Op 9 februari 2022 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten daar Italië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling voor het verzoek om internationale bescherming.

1.4. Op 11 mei 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 15 mei 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 08/11/2021

Overdracht CGVS: 29/12/2022

U werd in het Engels gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 4 april 2023 van 13u05 tot 15u25. Uw advocaat, meester VANDERMEERSCH loco meester GELYN was gedurende het onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op [...] februari 2000 in Udaba (Edo State, Nigeria). U heeft één zoon, A.U., die nog bij zijn moeder in Nigeria verblijft. Opgroeiend had u weinig steun aan uw vader, die twintig kinderen had, en sinds het overlijden van uw moeder stond u er alleen voor. U verliet het ouderlijke huis om in Jattu (Edo State, Nigeria) uw secundaire scholing te voltooien en pendelde vandaar ook naar het Al-Falah Instituut om onderwezen te worden in koranrecitatie en – interpretatie.

Tijdens de periode waarin u in Jattu verbleef, beseftte u dat daar steeds meer ontvoeringen plaatsvonden. U verklaart willekeurig het slachtoffer te kunnen worden van een dergelijke ontvoering, waarbij u noch uw familie voldoende financiële middelen zouden hebben om het losgeld te betalen, wat tot uw dood zou kunnen leiden. U meent dat een kennis, T., het slachtoffer werd van een dergelijke ontvoering.

De algemeen stijgende trend die u in het aantal ontvoeringen waarnam, deed u besluiten het land te verlaten. Op 18 mei 2017 vertrok u vanuit Jattu. U was ongeveer één maand en drie weken onderweg en reisde via noord-Nigeria en Niger naar Libië – waar u werkte om de overtocht te bekostigen. Na één dag op zee werd u gered door een schip, dat na drie dagen in een Italiaanse stad aanmeerde. Na enkele dagen werd u naar Grossetto (Maremma, Italië) overgebracht, waar u op 11 september 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 25 juni 2018 werd u als minderjarige een verblijfs- en arbeidsvergunning voor humanitaire redenen verstrekt met 4 juli 2023 als vervaldatum. Toen u niet langer in een opvangcentrum kon blijven, had u moeilijkheden werk en huisvesting te vinden en besloot daarom Italië te verlaten. Na een week in Duitsland en een week in Spanje te hebben verbleven, verbleef u een klein jaar in Malta. Uiteindelijk besloot u naar België te reizen om daar op 8 november 2021 een nieuwe verzoek tot internationale bescherming in te dienen.

Ter staving van uw verzoek legde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken het paspoort (...) van de Federale Republiek van Nigeria op naam van U.H., uitgeven door het Nigeriaanse consulaat in Rome (Italië), neer. Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 07 april 2023 aangetekend aan u verzonden. Het CGVS ontving geen opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart Nigeria te hebben verlaten en niet naar Nigeria te kunnen terugkeren, omdat u vreest dat u een slachtoffer van ontvoering kan worden daar de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland slecht is en omdat u een beter leven wenste.

Betreffende uw verklaring dat u Nigeria verliet (en u niet naar Nigeria kan terugkeren) omdat u een beter leven wenste, dient opgemerkt worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw vertrekreden en uw vrees bij terugkeer deels gestoeld zijn op de economische moeilijkheden die u in uw herkomstland kende of bij terugkeer zal kennen. Voor de motieven die u in dit verband met deze problemen van louter economische aard inroept, haalt u de situatie aan waarbij u weinig steun kreeg van uw vader, die twintig kinderen had, en het feit dat u er sinds het overlijden van uw moeder alleen voor stond (vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ], 10.12.2021, vraag 37, Vragenlijst [VL] CGVS 14.12.2022, p.3, §5; CGVS, 04.04.2023, Notities Persoonlijk Onderhoud [NPO], p.13). U levert geen elementen aan waaruit blijkt dat de problemen van louter economische aard een vrees of verband kunnen inhouden met de criteria uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Betreffende uw verklaring dat u Nigeria verliet (en u niet naar Nigeria kan terugkeren) omdat er ontvoeringen plaatsvinden en de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland slecht is, dient te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. U benadrukt op verschillende momenten tijdens uw relaas dat de doelwitten van de ontvoeringen willekeurig uitgekozen worden (CGVS, NPO, p. 14; 18; 19) en ze overal en op ieder moment kunnen plaatsvinden (CGVS, NPO, p. 13; 19-20; 20). U haalt in de loop van het persoonlijk onderhoud echter geen concrete elementen aan waaruit een persoonlijk noch een gegronde vrees blijkt om het slachtoffer van een dergelijke ontvoering te worden die een verwijzing naar algemene veiligheidssituatie overstijgt. Toen u gevraagd werd hoe de situatie momenteel is te Nigeria, gaf u aan dat het nog gebeurt, maar minder dan voorheen, omdat er nu controleposten van de politie zijn (CGVS, NPO, p.20).

Betreffende de algemene veiligheidssituatie kan verder opgemerkt worden dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn

leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het door u neergelegde document, paspoort (...) van de Federale Republiek van Nigeria op naam van U. H. uitgeven door het Nigeriaanse consulaat in Rome (Italië) bewijst uw identiteit en uw Nigeriaans staatsburgerschap. U identiteit wordt binnen het kader van deze aanvraag niet onmiddellijk betwist. Het document kan bovenstaande appreciaties dan ook niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u aangetekend werden verstuurd op 7 april 2023. Het CGVS mocht geen opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud van u ontvangen, waardoor de conclusie werd getrokken dat u akkoord gaat met de inhoud van deze zoals opgesteld door de protection officer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- Artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker verwijst vooreerst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en meent dat er in Nigeria grote onveiligheid heerst. Omdat hij zijn ouders heeft verloren, kan verzoeker geen losgeld betalen moest dit nodig zijn. Het is daarom onjuist om te beweren dat hij zijn land verliet om economische redenen. Verzoeker licht theoretisch toe en meent dat zijn vrees wel degelijk is gebaseerd op concrete elementen en vraagt om rekening te houden met de context waarin verzoeker Nigeria is ontvlucht.

Voorts betoogt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming en stelt als volgt:

“Overwegende dat zowel nationale en internationale instellingen als de tegenpartij unaniem bevestigen dat de veiligheidssituatie in Nigeria onstabiel is:

Met nog zes maanden te gaan voor de presidentsverkiezingen wordt Nigeria's president, Muhammadu Buhari, geconfronteerd met een spervuur van kritiek vanwege zijn onvermogen om de wijdverspreide onveiligheid in Afrika's dichtstbevolkte land, dat in een spiraal van dodelijke aanslagen zit, te beteugelen.

Het huidige probleem is dat niemand veilig is in het land", benadrukt Idayat Hassan. "De jihadisten, van wie gedacht werd dat ze verslagen waren, zijn terug en vallen nu het land aan, zelfs in de zetel van de macht"

Vorige maand eiste de Islamitische Staat de verantwoordelijkheid op voor een aanval op een gevangenis buiten de hoofdstad Abuja, waarbij honderden gevangenen werden bevrijd op slechts 40 km van het presidentiële paleis en de internationale luchthaven. Abuja ligt in het centrum van Nigeria en is honderden kilometers verwijderd van het noordoosten, waar jihadistische groeperingen doorgaans opereren, maar nu in staat zijn om buiten hun bolwerken toe te slaan.

Een presidentieel veiligheidskonvooi werd vervolgens aangevallen in het noordwesten, waar dodelijke gewapende bendes bekend staan als "bandieten", voordat soldaten van de presidentiële garde in een hinderlaag liepen in de buurt van Abuja. Abuja en zijn buitenwijken waren sinds 2015 geen doelwit meer geweest van aanvallen, wat de indruk wekt dat er een stap terug is gezet. Nigeria: onveiligheid, een plaag die niet te stoppen lijkt (tv5monde.com)

De thuisstaat van de aanvrager ligt in de Nigerdelta, waar het Belgische ministerie van Buitenlandse Zaken reizen afraadt vanwege de wijdverspreide onveiligheid en criminaliteit;

oranje gebieden worden gekenmerkt door een hoog risico op zware criminaliteit, in het bijzonder ontvoeringen. Niet-essentiële reizen moeten worden vermeden. Bij essentiële reizen is uiterste voorzichtigheid geboden en moeten speciale veiligheidsmaatregelen worden genomen.

De volgende gebieden zijn geclassificeerd als oranje gebieden

- in het noorden, het oostelijke deel van de staat Kebbi;*
- in de Middle Belt, de staten Benue, Nasarawa, Kogi, Plateau, Taraba, Niger, Kwara en Adamawa ten zuiden van Benue. Sommige wegen die de rode en oranje zones doorkruisen zijn zeer gevoelig voor criminaliteit en ontvoeringen komen er veel voor: Abuja-Kaduna-Kano, Kaduna-Birnin Gwari, Kafanchan Jos, Zaria-Gusau;*
- in het zuiden, de staten Ekiti, Ondo, Edo, Enugu, Anambra, Imo, Abia, Ebonyi en Cross River;*

Nigeria - Ministerie van Europa en Buitenlandse Zaken (diplomatie.gouv.fr)

<https://diplomatie.belgium.be/fr/pays/nigeria/voyager-au-nigeria-conseilsaux-voyageurs/securite-generale-au-nigeria>

In de staat Edo veroorzaakte criminaliteit tussen 2010 en 2018 38% van de gewelddadige sterfgevallen die door de media en de politie werden gemeld, en verkeersongevallen 39%. Wat de aard van de misdaden betreft, kondigt de politie regelmatig aan dat ze mensen hebben gearresteerd die verdacht worden van verdachten van ontvoering, lidmaatschap van geheime genootschappen, gewapende overvallen en moord."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees tot vervolging in hoofde van verzoeker kan worden vastgesteld daar hij verklaarde Nigeria te verlaten deels vanwege economische motieven (i) en hij geenszins een persoonlijke vrees kan verbinden aan de algemene veiligheidssituatie in Nigeria (ii).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door de gevolgtrekking van de bestreden beslissing te bekritisieren.

Zo merkt de bestreden beslissing vooreerst terecht op dat economische vluchtmotieven geenszins verband kunnen inhouden met de criteria vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet:

“Betreffende uw verklaring dat u Nigeria verliet (en u niet naar Nigeria kan terugkeren) omdat u een beter leven wenste, dient opgemerkt worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw vertrekreden en uw vrees bij terugkeer deels gestoeld zijn op de economische moeilijkheden die u in uw herkomstland kende of bij terugkeer zal kennen. Voor de motieven die u in dit verband met deze problemen van louter economische aard inroept, haalt u de situatie aan waarbij u weinig steun kreeg van uw vader, die twintig kinderen had, en het feit dat u er sinds het overlijden van uw moeder alleen voor stond (vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ], 10.12.2021, vraag 37, Vragenlijst [VL] CGVS 14.12.2022, p.3, §5; CGVS, 04.04.2023, Notities Persoonlijk Onderhoud [NPO], p.13). U levert geen elementen aan waaruit blijkt dat de problemen van louter economische aard een vrees of verband kunnen inhouden met de criteria uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.”

Verzoeker laat dit motief in zijn verzoekschrift geheel ongemoeid. Bijgevolg blijft dit motief dan ook onverminderd gehandhaafd.

Tot slot oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat de door verzoeker aangehaalde veiligheidssituatie in Nigeria niet tot een persoonlijke vrees in hoofde van verzoeker doet besluiten:

“Betreffende uw verklaring dat u Nigeria verliet (en u niet naar Nigeria kan terugkeren) omdat er ontvoeringen plaatsvinden en de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstland slecht is, dient te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. U benadrukt op verschillende momenten tijdens uw relaas dat de doelwitten van de ontvoeringen willekeurig uitgekozen worden (CGVS, NPO, p. 14; 18; 19) en ze overal en op ieder moment kunnen plaatsvinden (CGVS, NPO, p. 13; 19-20; 20). U haalt in de loop van het persoonlijk onderhoud echter geen concrete elementen aan waaruit een persoonlijk noch een gegronde vrees blijkt om het slachtoffer van een dergelijke ontvoering te worden die een verwijzing naar algemene veiligheidssituatie overstijgt. Toen u gevraagd werd hoe de situatie momenteel is te Nigeria, gaf u aan dat het nog gebeurt, maar minder dan voorheen, omdat er nu controleposten van de politie zijn (CGVS, NPO, p.20).”

Verzoeker laat het motief over zijn identiteitsdocument in zijn verzoekschrift geheel ongemoeid. Bijgevolg blijft dit motief dan ook onverminderd gehandhaafd:

“Het door u neergelegde document, paspoort (...) van de Federale Republiek van Nigeria op naam van U. H. uitgeven door het Nigeriaanse consulaat in Rome (Italië) bewijst uw identiteit en uw Nigeriaans staatsburgerschap. U identiteit wordt binnen het kader van deze aanvraag niet onmiddellijk betwist. Het document kan bovenstaande appreciaties dan ook niet wijzigen.”

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat de door hem aangehaalde elementen wel degelijk blijken geven van een persoonlijke vrees. Het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing maakt echter geen dienstig verweer uit.

Waar verzoeker nog stelt dat zijn ouders overleden zijn en hij aldus niet in staat zou zijn om losgeld te betalen in geval van een ontvoering, merkt de Raad op dat zuivere speculatie omtrent algemene onveiligheid geenszins tot het besluit kan leiden dat er in hoofde van verzoeker een gegronde, persoonlijke vrees tot vervolging bestaat.

Verzoeker beperkt zijn grieven nog tot een algemene bewering dat de bestreden beslissing geen goed begrip heeft van de context waarin verzoeker zijn land was ontvlucht, maar licht niet concreet toe wat hij hiermee bedoelt. Het is aan verzoeker om de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten te weerleggen, *quod non*.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Betreffende de algemene veiligheidssituatie kan verder opgemerkt worden dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend kan worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

De door verzoeker aangehaalde elementen in zijn verzoekschrift doen geen afbreuk aan de voorgaande analyse.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Edo State in Nigeria.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP